

4. AZ USZODAI FOGLALKOZÁSOK RENDSZERE

- Kezdő korszak • Haladó korszak • Kapaszkodás – ösztön és tanulás
 - Jó tanácsok a boldog babaúszáshoz

4.1 AZ USZODAI FOGLALKOZÁSOK RENDSZERE

Ha elhatároztuk, hogy az előző fejezetben írt alapelvek szerint foglalkozunk gyermekünkkel, ez az elhatározásunk azt is jelenti, hogy foglalkozásunk nem eseti, hanem beleilleszkedik egy felépített rendszerbe.

Ebben az évek alatt kialakult rendszerben az egyes feladatok, feladatsorok egymásra épülnek, minden gyakorlatban, minden játékban benne vannak a következő játékok, a még nehezebb feladatok alapjai. Ez azt is jelenti, hogy a rendszert végig kell járni ahhoz, hogy nevelési céljainkat elérhessük.

A foglalkozások kb. a gyermek 3 éves koráig tartanak, véget ugyan itt sem érnek, viszont ettől az időtől a tulajdonképpeni úszásokoltatás kereteiben is folytathatók. Ennek az az oka, hogy a gyermekgondozási idő befejeztével a kisgyermek megteszi az első nyitólépést a szocializált rendszerbe való belépéshez: 3 éves korára óvodás lesz.

Az alábbiakban összefoglalom a rendszer alapfelépítését.

4.2 KEZDŐ KORSZAK

A legalkalmasabb időpont a foglalkozások megkezdéséhez – mint említettük – a kb. 3 hónapos kor. Itt szeretném megjegyezni, hogy – mivel a babák fejlődése egyénenként teljesen különbözik egymástól – nem szívesen jelzem a gyerekek korát. Ezt csupán tájékoztató jellegűnek kell tekinteni, hiszen a születés utáni harmadik hónap nem minden gyerek esetében jelenti ugyanazt a fejlődési szintet.

A saját fejlődési ritmusa szerint élő gyermek, akit nem kényszerítünk a sztenderdek által meghatározott cselekedetekre („az én gyerekemmel biztos valami baj van, már 10 hónapos és még mindig nem jár!”), kiegyensúlyozottabb lesz a túl korán, számára túl erős feladatok elé állított babákkal szemben. Vannak azonban olyan feladatok, amelyek egy bizonyos kor előtt nem végezhetők el.

Ahhoz, hogy a baba a későbbiek folyamán megtalálja a számára kedves játékokat a vízben, szükséges néhány alaptechnika megtanítása. Ezeknek a technikáknak a gyakorlását és alkalmazását a szülő segítségével egyre játékosabb formában lehet végezni, és ezzel feloldható a tanult technikák „szükséges rossz” jellege. Ugyanezen időszak alatt a csecsemő és szülei a víz segítségével a közös feladatok, játékok alkalmazásával kiszélesítik kommunikációjukat.

A gyermek környezetének ingergazdaggá válása, gyorsabb megismerést tesz lehetővé, ugyanakkor a szüleikhez való kötődés megerősödik, hisz a rázuhanó ismeretekkel szemben az apu és az anyu az egyetlen biztos pont.

Lévn, hogy a feladatokat csak normális emberi hangon lehet megmagyarázni, így a gügyögés és egyéb oda nem illő kommunikáció lassan kiiktatódik a szülő-gyermek kapcsolatából: kialakult a közös, felnőtt nyelv. Mindezek mellett a baba világa kitágul, az otthoni körülmények mellett megismerkedik a közlekedéssel, az uszodával, a nagy vízzel, ugyanakkor szocializálódik.

A foglalkozásokon alapelv az, hogy a gyermek a vele vízben lévő szülőt teljesen biztos pontnak tekintse, valamennyi gyakorlatnál biztonságérzete a legfontosabb.

